

Kodutütred kannavad kollast kaelarätti

Kodutütarde 1500-liikmeline organisatsioon tähistas jaanuari keskel Arukülas Hellema talus 64. aastapäeva. Kokku tulid Harju, Sakala, Rapla, Tartu ja Tallinna tublimad kodutütred.

Pidulikule koondusele järgnes taluperenaise Anne Eenpalu pakutud talulõuna. Pidujätkus Baranoffi mõisas asuvas Waldorf-kooli saalis, kus peale kodutütarde esinesid soomepoisid ja kohalikud kooliõpilased.

Kodutütarde liikumise eesmärgiks on kasvatada tüdrukuid tulevasteks naisteks ja emadeks, arendada nendes rahvuslikku meelt ja süvendada kodumaa-armastust. Kodutütreks võib olla iga tüdruk, kes peab kinni kodutütre käskudest: alustatud tööd tuleb lõpule viia; virisemine ja hädaldamine ei ole ilus; vanematesse, õpetajatesse ja eakatesse inimestesse tuleb suhtuda lugupidavalt.

Ometi on Tallinna ringkonna Nõm-

me jaoskonna kodutütarde juht ja kodutütar 1936. aastast Valve-Regina Liivar veendunud, et paljud Tallinna koolijuhid suhtuvad kodutütarde organisatsiooni eelarvamusega. Tema meelest võiksid pealinna koolide juhid rohkem huvituda neidude kõlbelisest kasvatusest. Vastuseisu näitavat seegi, et kodutütardega tegelda soovivaid õpetajaid on äärmiselt vähe.

"Praeguses hariduspoliitikas on kasvatuslik külg vähetähtis," leiab Valve-Regina Liivar. "Neid põhimõtteid, mida endises Eesti Vabariigi koolides tähtsaks peeti, sealhulgas isamaalist kasvatust, ei peeta kuigi oluliseks."

Kodutütarde juhtide sooviks on, et noortest kasvaksid Eestimaale ustavad kodanikud, kes ei unustaks oma rahva minevikku ning kannaksid endas vaimust ja rahvuslikku meelsust.

KRISTEL KIRSS